

Hanácký divadelní máj 2004

Divadelní kukátko Závěrečné

Město, MěKS a DS „Na Štaci“ Němčice nad Hanou

PUK

*Kdybyste nám stínům snad
chtěli něco vytýkat,
myslete si, že jste spali,
co jsme se vám zjevovali.
Nikdo nebud' pohoršen!
Kus to nebyl, byl to sen.
Jestliže však poshovíte,
časem lepší uvidíte.
Jakože jsem poctivec!
Uniknem-li nakonec
vypískání, které mrzí,
líp vám zahrajeme brzy.
Dobrou noc vám přeje Puk.
Chcete-li však ztropit hluk,
rarachovi bude milé
zatleskáte-li mu čile.*

W.Shakespeare - Sen noci svatojánské

Slovo závěrem ředitelky MěKS

Již čtvrtým rokem se sešel tým lidí, který pracuje téměř jako švýcarské hodinky. Každý zná svůj úkol a i přes malé nedostatky jsme schopni pracovat každý samostatně. Je pro všechny velkým potěšením, že se podílíme na přípravě a realizaci tohoto svátku ochotnického divadla v našem městě. Nejdůležitějším článkem k zajištění takové akce jsou, i když to nerada přiznávám, finanční prostředky. V letošním roce se nám podařilo získat finanční prostředky nejen z Ministerstva kultury ČR, ale také z Olomouckého kraje. Nedílnou součástí jsou i sponzorské příspěvky firem a podnikatelů z našeho regionu. Tímto bych jim chtěla velmi poděkovat a doufám, že budou i nadále podporovat tuto významnou kulturní akce našeho města. Divadelní festival by samozřejmě nemohl existovat bez divadelních souborů, které jsme oslovili již na začátku letošního roku. Přípravný výbor obdržel přihlášky od 24 souborů, sestavit program nebylo jednoduché, bohužel ne všem jsme mohli vyhovět. Z původního programu, ve kterém bylo 17 představení těsně před zahájením přehlídky 2 soubory vystoupení ze zdravotních a organizačních problémů odřekly. Závěrem bych chtěla velmi poděkovat přípravnému výboru a realizačnímu týmu, který si zaslouží mé uznání. Všichni se bez rozdílu podíleli na bezvadném průběhu celého týdne. Letošní již 18. ročník HDM se chýlí ke svému závěru. Končí týden, ve kterém se na půdě Městského kulturního střediska scházeli lidé, kteří divadlo dělají rádi, pro svou potěchu a své nadšení chtějí předat divákům v sále. Ještě jednou děkuji všem, kdo jsme se na letošním ročníku sešli a těším se na setkání v příštím roce.

ing. Jana Oulehlová,
ředitelka MěKS

Závěrečné slovo starosty města Němčice nad Hanou

Hanácký divadelní máj 2004 končí a já blahopřeji všem oceněným souborům i jednotlivcům. Děkuji všem souborům, z nichž každý přispěl svou měrou ke zdárnému průběhu letošního 18. ročníku divadelního festivalu. Letošní ročník byl úspěšnější nejen podle mého názoru, ale i podle většího zájmu diváků. Oproti loňsku zhlédlo rozmanitá představení daleko více diváků. Z ochotníků vyzařovala radost a snaha předvést se v co nejlepším světle. Poděkování patří odborné porotě vedené panem Jaroslavem Kodešem, jejím dalším dvěma členům Ladislavu Valešovi a Tomáši Kraucherovi. Jejich dobře míněné rady a doporučení si jistě vezmou soubory k srdci, a tím přispějí k vlastnímu růstu a také většímu zájmu diváků. Děkuji i členům klubu dětského diváka pod vedením paní Jany Turčanové. Každý večer moderátoři připomínali velký význam sponzorů, přesto i já bych jim chtěl poděkovat. Svým finančním přispěním umožnili, aby se letošní ročník mohl uskutečnit na takové úrovni. Poděkování patří i všem pořadatelům, vedených Naděždou Tesaříkovou, členům místního divadelního spolku „Na Štaci“, Městskému kulturnímu středisku, vedenému Ing. Janou Oulehlovou a všem, kteří svou ochotou přispěli do společného mlýna. Věřím, že město Němčice nad Hanou se bude snažit, aby se ještě větší mírou podílelo na dalších ročnících divadelního máje.

Jaroslav Oulehla
starosta

Divotvorný hrnec

Prvním soutěžním představením osmnáctého ročníku Hanáckého divadelního máje se stala inscenace hudební komedie J. Voskovce a J. Wericha Divotvorný hrnec. Představilo se s ní Divadlo Antonína Vorla z Křenovic. Soubor zkušený, pracující systematicky už řadu let. V poslední době se zaměřil právě na divadlo s písněmi. V tomto repertoáru se cítí nejlépe. Všichni dobře zpívají, a tak je jen škoda, že sborové písně jsou v hudební nahrávce navíc podporovány playbackem. Naopak v sólech zvláště vyniká Eva Hrubá hrající Belindu nebo Pavla Rozkopalová jako Káča. Inscenace má však několik problémů. Inscenátoři se často spoléhají, že informace řečená stačí, ale zapomínají na pravidlo, že co divák nevidí, to pro něj neexistuje. Dochází tak k zneprůhlednění příběhu, logika jednání postav vážne a divák se musí ptát: „Proč se to či ono vlastně událo, jaký motiv má tato postava k tomu, že právě takhle jedná.“ I vlastní jednání dramatických postav není občas přesné. Scéna je sice vizuálně v aranžmá rozpohybována, ale mnohdy příslušné aranžmá nenese význam vzhledem k situacím, ve kterých se postavy nacházejí. Zkušenému hereckému kolektivu se také občas stane, že zapomene na to, že vše, co je sice dávno nazkoušené, musí při každé repríze vypadat, jako by se to dělo poprvé. Za úvahu snad ještě stojí zamyslet se nad ideovým posláním této hry. Zajímavé je, proč asi Voskovec s Werichem původní naivně prostoduchý americký muzikál přepracovali. Proč z irských emigrantů udělali české přistěhoválce se vším všudy a proč připsali nádhernou a bytostně českou pohádkovou postavu vodníka Čochtana, nešťastně zamilovaného do Káči (další typicky česká postava jménem i charakterem). Čochtana, který se vydá přes slané moře, aby získal zpět divotvorný hrnec. Uvědomíme-li si, že nastudování spadá do období těsně po druhé světové válce (čtrnáct dnů po únoru 1948), kdy se mnoho lidí vracelo z nucené emigrace a věřilo v lepší a svobodnější život, nemohla být hra chápána jinak než jako podpora národní hrdosti. Ukradený divotvorný hrnec symbolizuje to, co může každý národ snadno ztratit, svoje bohatství pramenící z historické identity. Škoda, že se inscenátoři nevydali tímto směrem, zvláště u příležitosti vstupu naší země do Evropské unie.

Jaroslav Kodeš

Dalskabáty, hřišná ves

Jakoby nastal boom tohoto posledního dramatického díla Jana Drdy. Zaznamenal jsem totiž v poslední době enormní zájem jak z profesionálních jevišť, tak tradičně a převážně z řad amatérů. Pominu-li dobu, ve které se tato hra narodila, a pomineme-li tu skutečnost, z jakých důvodů se tato hra tak často vrací na jeviště, musíme přiznat, že skrze pohádkový motiv barvený sociálním nádechem a totalitní mašinérií má tato hra stále svou platnost a dar jisté upřímné výpovědi. A za tento výběr domácí němčický soubor chválím. Němčice mají s touto hrou již své zkušenosti. Právě před pětaticeti roky tři aktéři, které jsme měli možnost ve včerejším představení vidět, v ní tenkrát sbírali své začátečnické zkušenosti na divadelních prknech. Dokonce p. Chytil ve stejné roli, a to kostelníka Pyškytleho. Jistě zajímavá zkušenost. Jak jsem předeslal, za výběr soubor chválím, především za jejich snahu přinést divákům radost z jejich práce. Musím být však kritický k režii tohoto představení. Soubor při pohovoru s porotou přiznává, že se převážně jedná o kolektivní záležitost a ono to tak docela nejde. Vzniká tak sled neučesaných obrázků, které nemají svůj temporytmus. Často se pak stává, že se představení utápí pouze ve slovech, neboť neexistuje

pražádného nápadu, který by představení rozhýbal. A je to velká škoda. Domácí soubor přitom na to má. Především může spoléhat na zkušené herce ze svých řad. Farář Jiřího Chytila je na jevišti charismatický, ale na druhé straně by si měl uvědomit, jak asi čertovi chutná kněžský talár. Méně intrikářských pohledů přes rampu. Plajznerka Nadi Tesaříkové se nám zdála svým projevem velmi opatrná, chyběl jí tak trochu ráznější pohled na svět. Kostelník pana Miloslava Chytila, pravděpodobně nejzkušenějšího hráče, vypadá trochu svým projevem, jako by zabloudil z jiného kusu, například z Podskaláka. A tak je to od postavy k postavě. Chybí jim totiž přesný výklad. Naštěstí je soubor s tímto představením na začátku a mnohé se dá dohnat. Představení je dlouhé, mělo by se škrtat, převážně v písničkách, které se nám nezdály až tak důležité. Dále doporučujeme zrežírovat přestavby a dát jim přesný řád. Mohli bychom pokračovat v dalších záležitostech, jako je například nesourodá scéna a tak dále, ale myslíme si, že soubor naše výtky přijal a mnohé z nich, citované v tomto krátkém ohlédnutí, pravděpodobně odstraní. Pokud by to neudělal, přišlo by mi to líto. Soubor jako jsou Němčičtí je zavázán svou lepší minulostí a na tu je třeba navázat.

Ladislav Valeš

O krásné Vasilise a třech kouzelnících

V pořadí třetím představením letošního Hanáckého divadelního máje byla pohádková inscenace „O krásné Vasilise a třech kouzelnících“, inspirované ruskými pohádkami, v nastudování souboru Malá scéna ZUŠ Zlín. Souboru, jež není neznámý němčickému divadelnímu publiku (v loňském ročníku HDM se zúčastnil s inscenací O. Wilde Obraz D. Graye). Dramatizace, režie a scénografie se ujal Martin D. Polínek. Společně s dětským publikem jsme zhlédli působivé divadelní představení, jež v mnoha směrech dává nejen námět na scénické zpracování inscenací pro děti. Vyrovnané herecké výkony, skvělá jevištní řeč, melodická hudba doplněná plnými zpěvnými hlasy. Rovněž tak scénografie (pokud vyjmete některé realistické součásti, jež v průběhu představení můžeme oželeť - jako např. vedle stylizovaných náznaků stromu, pejska, kočičky, zcela realisticky vyvedenou kulisovou kresbu chaloupky baby Jagy) - za využití dostatečných náznaků a symbolična doplňovala příjemný ráz představení. V neposlední řadě nemůžeme opomenout kostýmovou část, která byla - svým způsobem - dostatečně výstižná. Jen snad - pro příště - méně civilních prvků v kontrastu stylizovaného šatu. Jinými slovy, džíny na jevišti NE a větší citlivost při výběru herecké obuvi. Herci měli v sobě dostatek náboje a své síly, že příjemně pracovali se situací, gestem a naplňovali tak svá poslání bez přílišného přemáhání a s viditelnou chutí hrát. To se týká hlavně celého sboru - dvořanů, paprsků, démonů, stráží - neb v tomto směru naplňoval a vytvářel zcela kompaktní a živý tvar, bez oněch (obávaných) prázdných výrazů tváří a očí, jak tomu leckdy u kolektivních těles tohoto druhu (bohužel) bývá. Ano, můžeme si říci, že postava Cara Marcela Kotíka byla příliš herecky mladá a plachá, než by se k dané postavě slušelo, ale na druhou stranu, v dialogu s Vasilisou v podání Jarky Čapákové (a to nejen v této scéně) bylo vše synchronizováno a můžeme říci, že došlo i k naplnění dané situace se vším všudy. Stejně tak nemůžeme nevzpomenout 1 + 2 rádce Martina Polínka a Tomáše Čermáka. Ač v krátkém úseku, ukázali se divákům jako nadaní herci, kteří vědí proč stojí na jevišti a jaký je jejich úkol. Mohli bychom postupně projít všemi jmény obsazení a pochválit tu více tu méně, ale tak jako tak s určitou jistotou a radostí, že v představení fungují tak, jak fungují. Ohlédnu-li se nyní za uplynulými řádky, nezbývá mi, než dojít k závěru, že toto představení bylo pěkné, milé, divadelní... dobré.

Ano. Bylo. Jenže ono se zároveň na tom všem ukázalo a z toho všeho vyplynulo, že by představení O krásné Vasilise mohlo být - VÍCE než dobré. Opět se dostáváme k tomu, co je pro danou inscenaci základním stavebním kamenem, kuchyní a tvorbou toho celého, z čeho se posléze stává divadelní představení. Dramatizace, dramaturgie, jasný a ucelený nosný příběh. Bohužel, při této inscenaci se nepodařila M.D.Polínkovi šťastná cesta dramatizace. Hlavní příběh Vasilisy a Finista se mnohde vytrácí, či postrádá spojovací, ale hlavně, základní části. Vše se zabírá počátečním rozhovorem kouzelníc a přes jejich škádlení, trumfování a komplikovaný, dlouhý způsob expozice se opožděně dostáváme oklikou zpět k Vasilise, ale i tak získáváme málo potřebných indicií příběhu, a tak stále více narůstá všetečných otázek smyslu: „... a proč?“ (Proč tam jde? Odkud? Kdo ji poslal? Kde se tam vzala? Kde je Finist? Proč ho má ráda? apod.) Mnoho by se dalo ještě nyní napsat, říct, ale i tak by to nestačilo pro doslovné vystižení všech peripetií - a stejně je to se scénářem a jeho reálným ztvárněním. Závěrem tedy jen poznámka, která vše neustále spojuje. Je dobré mít na paměti, že to, co divák vidí, co herec zažije – ztvární, a tím pádem předá dál. To na diváka působí a od toho se pak dále vše odvíjí. Na jevišti se může cokoliv mnohokrát opakovat, ale pokud zůstane jen u slov, bez vývoje, spojitosti, dramatické situace ... zůstává, bohužel, prázdné, nevyslovené, nepochopené. Soubor Malá scéna ZUŠ Zlín, je - řekl bych - na více než-li dobré cestě za divákem, a tak si dovolím vyslovit přání a popřát šťastnější orientaci v dramatizacích, ve výběru textu a dostatek sil, energie, nápadů, chuti a všeho potřebného do své další práce.

Tomáš Kraucher

Hodnocení klubu dětského diváka

O krásné Vasilise a třech kouzelnících

aneb

Vítězství

Honba za Finistem

Láska je moudřejší (silnější) než všechny čáry a kouzla

Statečný dřevěný panáček

Hodnocení pomocí barev: červenozelená, žlutozelená, tmavě modrá, žlutomodrá, ani světlá, ani tmavá

Vadilo nám, že se Finis objevil až na závěr – z ničeho nic, celou dobu jsme čekali, až se sejde s Vasilisou a potom se sešli, jako by se viděli každý den. Chyběl nám začátek, uvedení do děje. Zpívali moc pěkně. Ježibaba měla tetování na noze a udělala legrační kotoul. Barvy služebníků bychom dali podle barev kouzelníc: žlutou u Slunečnice, červenou u Ohnice a modrou u Větrnice, Kostěj nesmrtelný by mohl mít lepší převlek ve vězení. Car měl rifle, botasky a hrál ho moc mladý herec. Líbilo se nám, jak udělali kuželky, lebky u ježibaby by mohly svítit.

Za všechny členy klubu Jana Turčanová

Dědeček

Ferdyšova divadelní kočovná společnost Bojanovice nastudovala a na prknech divadla v Němčicích předvedla vlastní autorský text s názvem Dědeček. Jedná se o jakousi recesistně zpracovanou historii Bojanovic s řadou mystifikací. V úvodu vede Duch Moravy dialog s nýmým Duchem Čech. Uvádí nás diváky do problému a seznamuje nás s výchozí situací, kdy praotec Morava došel na kopec Větrák a jak se jeho tři synové po jeho smrti nemohli dohodnout o dědictví. Potom se odehrává několik situací, kde se představuje kníže Bojan a jeho bratři, jak se dohadují o zděděné území a jak se nechťejí ohlížet na nic, ani na lásku svých dětí. Moudrý Dědeček vše vyřeší ke spokojenosti všech stran. V závěru pak Duch Moravy věští budoucnost vesnice, což se dá chápat jako ironický pohled na současnost Bojanovic. Soubor plný mladých a jistě i talentovaných lidí se zjevně inspiroval současností i historií své vesnice a pokusil se ji transformovat na jeviště. Realie, o kterých hovoří, zřejmě fungují na „domácím hřišti“, méně pak už na cizím. Prostředky, které k tomu soubor volí, jsou z řádu sousedského divadla, kde jde především o setkávání sousedů, přátel a známých. Kde jde o komunikaci na zcela jiné vysílací vlně, než je tomu na poli divadelním. Proto použijeme-li k posouzení inscenace Bojanovických skutečně divadelní kritéria, nezbyvá než konstatovat, že soubor postrádá základní divadelní řemeslo, nectí pravidla jeviště ani komunikace s hledištěm. Vzhledem k tomu, že soubor se chce zúčastňovat divadelních přehlídek (loňská účast v soutěži) a poměřovat výsledky své práce s jinými kolektivy, nezbyvá než při diskusi s porotou pojmenovávat zjevné nedostatky (odřikávaný text a jeho neznalost, nelogické intonování a dikční nesrozumitelnost, neinvenční aranžmá bez významu, žádná souhra s partnerem a necítění prostoru, dramaturgická i režijní bezradnost, nemluve už o temporytmu či tématu inscenace). Nicméně se lze domnívat, že souboru z Bojanovic, chce-li překročit hranici od sousedského setkávání (nic proti tomu, má to své neoddiskutovatelné klady) k divadelnímu tvaru, nezbyvá, než se poučit jak na to. Jak na to, aby se ze sousedů a sousedek, kteří najdou odvahu veřejně něco předvést, stali skuteční amatérští herci či režiséři. A to bez touhy po poznání nepůjde.

Jaroslav Kodeš

Gazdina roba

Viděli jsme v podání divadelního souboru z Hvozdné velmi zajímavé představení. Jedná se o soubor zkušený a poučený, v jehož středu se vyjímá silná režijní osobnost Dušana Sitka. Ten také velice razantně upravit scénář Gazdiny roby natolik, že jej zbavil veškerého balastu a dal mu tvar téměř filmové balady. Sítek pracuje s herci tak, že je podřizuje veškerým svým záměrům, které však svým znakem, symbolikou či metaforou jsou v některých případech spíš herci na obtíž. Domnívám se, že je to ale otázka času. Herec totiž musí jít některým nápadům naproti a ne se jimi dohnat nebo dokonce v některých případech zastavit. V roli Evy, krajčírky, se představila Alena Balajková, která předvedla velmi slušný výkon. Pohybuje se po jevišti s jistou dávkou suverenity, ale přesto jí chybí jistá zaujatost ve své honbě za štěstím. Její kolega Jan Balajka

v roli Mánka sice na jevišti dobře vypadá, ale celou první polovinu řeší spíše svojí toporností, než-li rozpolceností svého hrdiny. Daří se mu v druhé části, kde se více vyhraňuje a stává se své partnerce na jevišti velmi zdatným protivníkem. Dokonce v některých pasážích i lépe. Především mě zaujala scéna jeho tance na stole, v němž se právě silně značí Mánkovo slabošství pro rozhodnost. Mešjanovka v podání Libuše Voráčové je trochu nesena na vlně jakési fúrie a intrikánek. Domnívám se, že by jí více pomohlo, kdyby o svého syna bojovala v rámci sociálního postavení a v rozdílu ve více citlivějšími prostředky. Naopak u Pavla Gabrhelíka v roli Samka je na škodu jakási měkkost, zvláště ve chvíli, když se dozvídá, že vztah jeho ženy k Mánkovi dostává nová křídla. Nicméně považujte tato slova více než za úvahu, neboť v kontextu celé hry se jedná o vyrovnaný herecký atak směrem k divákovi. Použiji také svoji metaforu a to tím, že bych chod tohoto představení přirovnal ke švýcarským hodinkám, které obraz od obrazu získávají vteřinová zpoždění. Ale hodinky se dají přece seřadit a představení samozřejmě taky. Scéna je zabydlená a zcela funkční. Stálo by opět za úvahu ji snad více rozlišit ve změně prostředí a posloupnosti času. Hudební složka je naprosto v pořádku, snad tanečky šohajů by chtěly více života a ne jakési poskakování nad jiskérky. Tož šohajové z Hvozdné trochu hbitější a výše....tož herci z Hvozdné více srdíčkem a posunete současný stav vašeho představení na skvostný zážitek.

Ladislav Valeš

BROUČCI

V úterním dopoledni Hanáckého divadelního máje zaplnilo sál dětské publikum, kterému se představil divadelní spolek bratří Mrštíků z Boleradic s pohádkovou hrou Jana Karafiáta a Jiřího Flíčka Broučci. Nutno říci, že DS z Boleradic je známý soubor, jehož divadelní inscenace - ať již zde na HDM, ale posléze i na jiných přehlídkách a festivalech, stejně jako na mnoha místech, která se svými inscenacemi navštívil - svým provedením sklízí mnoho úspěchů. Snad proto - nebo právě proto - jsem sám byl velmi zvědavý na provedení tohoto titulu. Příjemně a nenásilně se na jevišti rozehrával známý příběh neposlušného kluka - Broučka, hrán milými dětskými představiteli za asistence zkušených herců (Zbyněk Háder - Tatínek, Bořivoj Veselý - Kmotříček, Marcela Korábová - Janinka) a s přítomností tzv. „živé“ kapely Cvrčků v jednoduché malované scéně a s výstižnými kostýmy. Vše do sebe zapadalo. A až do konce představení mohli diváci sledovat hezky secvičené divadýlko... Leč... Bohužel, vše se ukazovalo až příliš v jednoduchosti, didaktičnosti, v rychlé a pouze slovní informaci, z čehož stále více vyznívalo nutné poučení nad samotným příběhem. Celé představení pak nechtěně ovládl výrazně vztyčený prst a s precizní důsledností každého okamžiku se opomíjel náznak vytváření dramatické situace, vztahu mezi postavami, příběhu jako takového a vše se zaměřilo jen na ono „Poslouchej. Buď hodný. Musíš! a Nesmíš!“ (není snad toto věc, se kterou se naopak snažíme v reálném světě dospělých versus děti bojovat a nahrazovat výrazně jinými způsoby výchovy, jednání apod.?) Dětské herci se tak stále častěji dostávali do situace, že nevěděli, o čem hrát, naplňovali jen - tu více, tu méně - dané úkoly a jakoby ono neustálé mentorování vycházející ze hry: „Broučku, musíš být hodný! Broučku,

CENY A ČESTNÁ UZNÁNÍ UDĚLENÁ ODBORNOU POROTOU 18. ROČNÍKU HDM 2004

inscenace hry J. Voskovce a J. Wericha **Divotvorný hrnec**
v nastudování souboru **Divadlo Antonína Vorla Křenovice**

Pavle Rozkopalové čestné uznání za herecký výkon v roli Káči
Marku Puklovi čestné uznání za herecký výkon v roli vodníka Čochtana
Evě Hrubé cenu za herecký výkon v roli Belindy

inscenace hry Jana Drdy **Dalskabáty, hříšná ves, aneb Zapomenutý čert** v nastudování
souboru **Divadelní spolek „Na Štaci“ Němčice n. H.**

Nadě Tesaříkové čestné uznání za herecký výkon v roli Plajznerky
Jaroslavu Lejnarovi čestné uznání za herecký výkon v roli čerta Trepifajksla
Jiřímu Chytilovi cenu za herecký výkon v roli faráře

inscenace hry Gabriely Preissové **Gazdina roba** v nastudování souboru **Kroužek divadelních
ochotníků Hvozdná**

Janu Balajkovi čestné uznání za herecký výkon v roli Mánka Mešjanýho
Aleně Balajkové cenu za herecký výkon v roli Evy, krajčírky
Staňce Bergerové cenu za kostýmy ve hře Gazdina roba

Josefu Juříkovi a Jiřímu Křivánkovi cenu za scénu ke hře Gazdina roba

Kroužku divadelních ochotníků **Hvozdná** cenu za inscenaci hry Gazdina roba

inscenace podle F. Nepila **Šťastný konec poustevníka** v nastudování souboru
Divadelní spolek Rájec - Jestřebí

Jindřichu Zouharovi čestné uznání za herecký výkon v roli poustevníka Ivana

inscenace hry Ladislava Stroupežnického **Naši furianti** v nastudování souboru **Tylovo
divadlo Újezd u Brna**

Naděždě Mlčúchové čestné uznání za herecký výkon v roli Marie Šumbalové

Janu Mozdřenovi cenu za herecký výkon v roli Filipa Dubského
Jiřímu Doležalovi cenu za nejlepší mužský herecký výkon v roli Petra Dubského

Tylovu divadlu **Újezd u Brna** cenu za inscenaci hry **Naši furianti**

inscenace hry Pavla Dostála a Richarda Pogody **Výtečníci** v nastudování souboru **Divadelní soubor FLOK Samotišky**

Martinu Hauserovi čestné uznání za herecký výkon v roli profesora Macháčka
Lydii Bozděchové čestné uznání za herecký výkon v roli profesorky Hlavaté
Romanu Tegelovi cenu za herecký výkon v roli studenta Richarda

inscenace hry Miloše Stránského, Vladimíra Volfa a Mojžíra Ballinga **Parohy na objednávku** v nastudování souboru **Divadelní soubor Zmatkaři Dobronín**

Vladimíru Mátlovi čestné uznání za herecký výkon v roli Jonatana Bubly
Regině Srpoňové čestné uznání za herecký výkon v roli Heleny
Karlu Kabelkovi čestné uznání za realizaci scény pro hru Parohy na objednávku
Františku Kunstovi cenu za herecký výkon v roli detektiva Poupěte
Ludmile Dostálové cenu za herecký výkon v roli Hortenzie

inscenace hry Martina Dominika Polínka **O krásné Vasilise a třech kouzelnících** v nastudování souboru **Malá scéna ZUŠ Zlín**

Lence Krutilové čestné uznání za herecký výkon v roli Ohnivě paní
Zuzaně Berkové čestné uznání za herecký výkon v roli Větrné paní
Martinu D.Polínkovi čestné uznání za herecký výkon v roli l. rádce
Jarce Čapákové cenu za nejlepší ženský herecký výkon v roli Krásné Vasilisy

kolektivu Malé scény **ZUŠ Zlín** cenu za kostýmy ve hře **O Krásné Vasilise a třech kouzelnících**

inscenace hry Jana Karafiáta a Jiřího Flíčka **Broučci** v nastudování souboru **DS bratří Mrštíků Boleradice**

Zbyňku Háderovi čestné uznání za herecký výkon v roli tatínka

inscenace hry M.Twain, P.Dostál, R.Pogoda **Princ a chud'as** v nastudování souboru **Divadlo DOSTAVNÍK Přerov**

Elišce Rösnerové čestné uznání za herecký výkon v roli Toma
Michalovi Takáčovi čestné uznání za herecký výkon v roli Johna Cantyho

Alžbětě Osmančíkové	čestné uznání za herecký výkon v roli Jane
Dašce Stokláskové	cenu za herecký výkon v roli Černé Bess
Vendule Novákové	cenu za scénografii ke hře Princ a chud'as
Čestmíru Bet'ákovi j.h.	cenu za režii hry Princ a chud'as

Divadlu **DOSTAVNÍK Přerov** cenu za inscenaci **Princ a chud'as**

inscenace hry Zdeňky Horynové **Zkoušky čerta Belínka** v nastudování souboru **Divadlo Zdeňka Štěpánka** při Klubu kultury Napajedla

Mikuláši Švehlovi	čestné uznání za herecký výkon v roli Jiříka
Ivaně Zimmermannové	čestné uznání za herecký výkon v roli Hárakšandy

inscenace hry Marie Honové a Kateřiny Palátové **Skřítkova vánoční pohádka** v nastudování souboru **DIVOTADLO Otaslavice**

Marii Honové	čestné uznání za herecký výkon v roli medvěda
Romanu a Kateřině Palátovým	cenu za písně ke hře Skřítkova vánoční pohádka

Hlavní cenu HDM 2004 Jiřímu Doležalovi za dlouhodobý tvůrčí přínos amatérskému divadlu

Klub dětského diváka uděluje cenu **Divadlu DOSTAVNÍK Přerov** za inscenaci **Princ a chud'as**

V divácké soutěži nejvíce bodů získal **DS „Na Štaci“ Němčice nad Hanou** za inscenaci **Dalskabáty, hříšná ves, aneb Zapomenutý čert**

ODBORNÁ POROTA 18. ROČNÍKU HDM 2004 DOPORUČUJE A NOMINUJE

Na národní přehlídce činoherního divadla pro děti

POPELKA RAKOVNÍK

doporučuje na druhém místě:

Divadelní soubor FLOK Samotišky s inscenací muzikálu P.Dostála, R.Pogody **Výtečníci**

doporučuje na prvním místě:

Divadelní soubor Malá scéna ZUŠ Zlín s inscenací hry
Martina Dominika Polínka **O Krásné Vasilise a třech kouzelnících**

nominuje:

Divadlo DOSTAVNÍK Přerov s inscenací muzikálu M.Twaina, P.Dostála, R.Pogody **Princ a chud'as**

Na národní přehlídce venkovských divadelních souborů

KRAKONOŠŮV DIVADELNÍ PODZIM ve *Vysokém nad Jizerou*

doporučuje na třetím místě:

Divadelní soubor FLOK Samotišky s inscenací muzikálu P.Dostála, R.Pogody **Výtečníci**

doporučuje na druhém místě:

Divadelní soubor Zmatkaři Dobronín s inscenací hry Miloše Stránského, Vladimíra Volfy a
Mojmíra Ballinga **Parohy na objednávku**

doporučuje na prvním místě:

Divadelní soubor Tylovo divadlo Újezd u Brna s inscenací hry Ladislava Stroupežnického
Naši furianti

nominuje:

Kroužek divadelních ochotníků Hvozdná s inscenací hry Gabriely Preissové **Gazdina roba**

Inscenace	Návštěvnost
Divotvorný hrnec	54
Dalskabáty hřišná ves	155
Dědeček	66
Gazdina roba	88
Broučci	213
Princ a chudšas	109
Šťastný konec poustevníka	95
Zkoušky čerta Belínka	178
Naši furianti	117
Zvířátka a loupežníci	159
Výtečníci	120
Parohy na objednávku	101
Skřítkova vánoční pohádka	166
Vražda se zárukou	57
Celkem	1766

Divácká soutěž		
Soubor	Inscenace	Body
Divadlo Antonína Vorla Křenovice	Divotvorný hrnec	2,690
DS "Na Štaci" Němčice n. H.	Dalskabáty hřišná ves	2,948
FDKS Bojanovice	Dědeček	2,488
Kroužek divadelních ochotníků Hvozdná	Gazdina roba	2,921
DS Rájec - Jestřebí	Šťastný konec poustevníka	2,529
Tylovo divadlo Újezd u Brna	Naši furianti	2,924
DS Zmatkaři Dobronín	Parohy na objednávku	2,882
Divadlo NABOSO při TJ Sokol Boskovice	Vražda se zárukou	2,406

Závěrečné slovo ředitelky festivalu

Když se zvedá opona, těší se herec na to, aby měl představení zdárně za sebou. To jsme si přáli i my, pořadatelé. Týden uplynul jako voda a my se nacházíme před samotným závěrem 18. ročníku Hanáckého divadelního máje. A najednou bychom si přáli, aby ještě nekončil. Ale čas je neúprosný. Vážení a milí! Je mou milou povinností vyjádřit slova díky všem, kteří pomáhali to naše společné týdenní představení bez možnosti reprízy sehrát co nejlépe. Po celý týden moderátoři připomínali dobrodiní sponzorů, bez nichž by se přehlídka nemohla pořádat. Poděkujeme jim tedy ještě jednou. Dík patří také vám, členům divadelních souborů, kteří jste letos za námi do Němčic přijeli. Za vaše srdíčkem naplněná představení, za vaši snahu vydat ze sebe to nejlepší. Blahopřeji oceněným souborům i jednotlivcům. Vy, na něž se ocenění nedostalo, nezužefejte a neztrácejte chuť do další divadelní práce, která by mohla být oceněna třeba příští rok a třeba právě v Němčicích. Ráda bych také poděkovala členům odborné poroty, která v tomto složení pracovala letos poprvé. Tomáš Kraucher zasedl v naší porotě již potřetí. V Němčicích ho známe jako principála i herce z pohádek. Na naší přehlídce byl v roli toho, kdo se snaží své bohaté zkušenosti předávat dál. Druhým členem poroty byl Ladislav Valeš, který se naší přehlídce zúčastnil poprvé. Divadlu se věnuje drahnou řádku let, jako umělecký šéf, režisér a herec amatérského souboru Rádobydivadlo Klapý. I jeho dobře mířené rady mohou být soutěžícím souborům užitečné. Předsedou poroty byl Jaroslav Kodeš, který není pravidelným návštěvníkem naší přehlídce neznámý. I pro něho je amatérské divadlo celoživotním posláním, mimo jiné se věnuje režii v souboru Tyl Rakovník. I jeho bohaté divadelní zkušenosti jistě přispěly k úspěšné práci celé poroty. Dovolte mi, abych poděkovala i Klubu dětského diváka. Klub pevně držela ve svých rukou paní Jana Turčanová. Dětskými porotci byli Lenka Burdová, Leona Novotná, Kristýna Strašáková, Vendula Strašáková, Mirek Petřík a Lucie Králová. Diváky letošního ročníku musím jen pochválit. Přestože mnoho našich příznivců dalo přednost hokeji, byla letos návštěvnost o hodně vyšší než v minulých letech. Děkuji všem, kteří věnují přízeň ochotnickému divadlu a věřím, že i nadále budou. Chci ze své funkce ředitelky poděkovat všem, kteří se na organizaci a realizaci festivalu podíleli. V první řadě Janě Oulehlové, ředitelce městského kulturního střediska, jeho zaměstnancům, panu Černému za spolupráci při realizaci výstavy i fotografické dokumentování, panu Rieglovi za filmové dokumentování. Těm, kteří se starali o úklid, občerstvení, těm, kteří zajišťovali technické zázemí pro soubory a v neposlední řadě žákům naší základní školy, kteří pracovali v klubu dětského diváka, dále jako uvaděčky, moderátoři a těm, kteří zpívali a recitovali na přivítání souborů v našem městě. Všichni účastníci HDM dostali keramický divadelní zvoneček, který pro nás vyrobili v místním Domě dětí a mládeže ORION. Každý soubor obdržel i téžítko věnované Němčickou pekárnou Jana Hrabala. Věříme, že jste byli spokojeni i se svými hosteskami – členy našeho divadelního spolku Na Štaci, kteří se o vás starali. Přiložili ruce všude tam, kde bylo potřeba. I jim patří velký dík. Je mi líto, že krásný divadelní týden končí. Ale čas plyne jako voda a než se nadějeme, bude tu další máj, i ten náš divadelní.

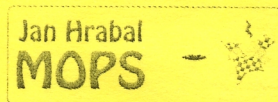
18. ročník HDM 2004 skončil, ať žije 19. Hanácký divadelní máj 2005.

Vaše Nad'a Tesaříková

**Děkujeme všem, kdo přišli, přijeli a hráli s námi
to velké představení přehlídky amatérského
divadla.**

Za rok na shledanou se těší realizační tým HDM

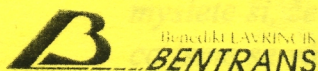
Akci podpořili:

SEBRANKA
výkup a zpracování odpadu

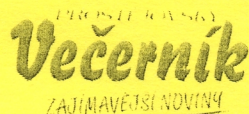
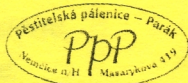
Zdravotní pojišťovna
METAL-ALIANCE

vandenberg®
SPORTSWEAR

SBIS
ostraha majetku a bezpečnost
Němčice n. H.

Restaurace Zátíší, J. Zatloukal, Němčice n.H. • Drogerie Navrátil, Němčice n.H. •
DELTA zelenina, L. Foltýnová, Němčice n.H. • ANNA JÁNSKÁ, Němčice n.H. •
ZAPAKO, ing. Hrabálek, ing. Vašina • AUTODOPRAVA STUDENÝ, spol. s r.o.
• Autobusová doprava Dvořáček-Kočička, Kojetín •
Poslanec Parlamentu ČR ing. Miloslav Vlček, ČSSD

Projekt je realizován za finanční podpory Ministerstva kultury ČR a Olomouckého kraje